

Szórakoztatóipar

Szórakozás és személyiségfejlődés

Kevés médium, műsor, és média-szereplő áll ki az egyetemes értékek megőrzése mellett, de ma már szerencsére egyre-másra ébrednek a különböző csoportulások, társulások és hoznak létre egyesületeket, újságokat, televíziókat, hogy az egyéni felelőséget felismerve, felvállalják az értékek feltárását, köztudatba emelését és azok ott tartását, valamint fórumot biztosítanak a felszólalni kívánóknak.

Társkeresők virtuális világa

„A sok rohadt alma között néha találunk pár érettet, ami sértetlen és ragyog a héja, belül pedig finom édes és lédús, az ilyenek miatt éri meg elviselni a sok idiótát.”

Az Állampolgári Részvétel Hete - szeptember 24-30.

Kérdezz-felelek Varga Mátéval, a Civil Kollégium Alapítvány ügyvezetőjével.

A száj szórakoztatása: a rágógumi

Az ősi népek is ismerték a rágcsálás jótékony hatását, ők jórészt leveleket, gyökereket, fagyantát és egyéb növényi részeket rágtak, hogy lehelletüket frissebbé tegyék, fogaikat megtisztítsák vagy éppen elszórakoztassák magukat.

Tudomány és Buddhizmus

Mottó: „Ha létezik olyan vallás, mely megállja helyét a modern tudományos igényekkel szemben is, akkor az a buddhizmus.” Albert Einstein
A Tibet – Európa Alapítvány 2007. október 1-10. között tartandó tudományos előadásorozata.

Három a zenekar

Interjú:
Orkesztra
Bohémika,
ProjektF, Vad
fruttik

dativus

A Szótár...

A **dativus** szótár egyike a napjainkban Magyarországon található legnagyobb angol-magyar, magyar-angol szótáraknak, 850 000 szót és kifejezést tartalmaz. Az általános, illetve szlengszótáron kívül gazdasági (pénzügyi, kereskedelmi), politikai, jogi, műszaki, informatikai, orvosi és biológiai szakszótár is található benne.

A kifejezések a releváns szavakhoz tartozó szócikkek alatt jelennek meg, de hatalmas előnye a programnak, hogy egy adott kifejezésre közvetlenül is rákereshet a felhasználó. Így például ahhoz, hogy az „ajánlatot tesz” kifejezést közvetlenül megkapjuk, nem kell végigmennünk a „tesz” szócikk alatt felsorolt összes bejegyzésen.

A több szófajjal rendelkező szavak esetén megadhatjuk azt a szófajt, amiben meg szeretnénk kapni a keresett szó jelentését. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy például amennyiben minket az „acting” szónak csak a főnévi jelentései érdekelnek, nem kell végignéznünk a melléknévi jelentéseket. A Keresés mező használatával lehetőség nyílik arra, hogy szó-, illetve szerkeztőredékekre keressünk rá. Például, a „take” szótári tételen belül könnyedén rákereshetünk a „take” és „out” kombinációjából álló szerkezetekre.

A Fordítóprogram...

A **dativus** szoftver legismertebb része a fordítást segítő program, amely jelenleg egyedülálló Magyarországon. Egyedülállósága a kétirányúságban rejlik, hiszen segítségével nemcsak angolról magyarra, hanem magyarról angolra is lehetővé válik komplett mondatok, illetve szövegek fordítása. Az eredmény természetesen nem tökéletes, hiszen a gépi fordítás nem tudja maradéktalanul kiváltani az emberi fordítók munkáját, mivel a gép nélkülözi az emberi értelmet és gondolkodást. Ennek ellenére a gépi fordítás minősége folyamatosan javul. Nagy előnye a programnak, hogy egy adott mondat fordításakor a több szinonímával rendelkező szavak összes megfelelőjét felkínálja, hogy a fordító a szöveggörnyezethez leginkább illő jelentést választhassa ki. A fordítással egyidőben a szinonimákon kívül egy oldalsó ablakban megjelenik a mondat szavainak szófajonkénti összes jelentése, ami még görnyülékenyebbé teszi a fordítást. Így a **dativus** esetenként tizedére csökkenti a fordításra szánt időt, hiszen a szavak azonnali kiszótározásával és szinonimáinak felajánlásával még a szavak egyenkénti begépelésének idejét is megtakarítja a felhasználónak. A Fordító modulul .txt, .rtf, .doc, valamint .htm formátumú dokumentumokat is lehet fordítani.

A Dativus KLIKK...

A KLIKK modul két egységből áll: egy szótárból és egy fordítóból. Segítségével az olvasott szöveg ablakában maradván egy kattintással megkaphatja egy adott szó vagy mondat jelentését. Ezzel a modulal a fejlesztő elsősorban azokra a felhasználókra gondolt, akik magas szinten beszélnek az angol nyelvet, és csupán egy-egy szó, mondat jelentésére kíváncsiak.

A KLIKK Szótár könnyedén felismeri a ragozott szavak szótóvét, így olyan segítséget nyújt, amire a nyomtatott szótárak egyáltalán nem, és az elektronikus szótárak közül is csak kevés képes. Hatalmas előnye továbbá, hogy gyakorlatilag bármilyen programban alkalmazható.

A KLIKK Fordító használatával komplett mondatok egyszerű és gyors fordítását kapja a felhasználó. A KLIKK Szótárral ellentétben csak a leggyakoribb Windows alkalmazásokban működik. A KLIKK Fordító csak nyersfordítást ad, de a fordítandó mondat egy kattintással könnyedén beemelhető a **dativus** fordítófelületére, ahol számos eszköz segíti a pontosabb fordítást.

A weblapfordító...

A komplett, kétirányú weblapfordító az Internet Explorer eszköztárába épül be, és segítségével az eredeti weblap formázását megtartva fordíthatjuk le a kívánt oldalt.

A Microsoft Word eszköztár...

A **dativus** PRO 7.3 új modulként tartalmazza a Microsoft Word-be integrált kétirányú fordítót, mellyel közvetlenül a szövegszerkesztőben fordíthatjuk le a kívánt dokumentumot angolról magyarra, illetve magyarról angolra.

A Fordítási memória...

A **dativus** PRO 7.3 legnagyobb újdonsága a Fordítási memória modul, mely akár a profi fordítók, akár a nyelvtanulók számára hasznos lehet. Ezzel a funkcióval gyakran előforduló mondatainkat és azok helyes fordítását tárolhatjuk el az adatbázisban, így ha az újból előfordul fordításaink során, biztosak lehetünk benne, hogy a szoftver megfelelően fordítja. További előnye a modulnak, hogy nem csak saját fordításainkat tárolhatjuk el, hanem a szabványos TMX formátumon keresztül lehetőség van más fordítási memóriák importálására is. Ezzel az új modulal tehát az eddig piacon lévő fordítási memória szoftverek árának töredékéért érhetjük el a profi fordítók által is használt szolgáltatásokat.

A CD-t a kiskereskedelemben és az Interneten lehet megvásárolni, illetve bővebb tájékoztatás és részletes információ a www.dativus.hu weboldalon található. Ha bármilyen kérdésük van, írjanak e-mailt a dativus@dativus.hu e-mail címre, vagy hívjanak minket a (06-1) 215-0680, (06-70) 367-7723 telefonszámokon.

Kedves Olvasó,

a szórakoztatóipar átfonta életünket. Bármerre tekintünk, a szórakoztatás, a szemfényvesztés eszközeit látjuk magunk körül. Talán a csúnya kapitalista mókuserékben eltöltött tíztizenkét órák hajszoznak minket, hogy nehezen megkeresett pénzünket új dvd-lejátszóba, nagyobb tévébe vagy egy hordozható mp3-lejátszóba fektessük. De talán az is lehetséges, hogy a modern ember már elfelejtett egyedül maradni. Talán fél is attól, hogy csöndbe merülve önmagával találkozzon. Inkább rádiós zseblámpát vesz a tévével felszerelt autójába. De manapság már eladni sem lehet szórakoztatás nélkül, hiszen a jó reklám az, amiről beszélnek. S arról beszélnek, ami különleges volt: izgalmas, vicces, szórakoztató. Virulnak a könnyű, tartalmatlan műsorokkal tömött kereskedelmi csatornák, a bulvárlapok és a különböző apropókból szervezett fesztiválok. S már a híradót is azért nézzük, hogy kikapcsolódjunk saját életünkben.

Aki nem szórakoztat, meghal. S aki csak szórakozni szeret, halott.

Gondolkodtató kikapcsolódást!

Sablik Henrik
főszerkesztő

Tartalom

Szórakozás és személyiségfejlődés	4
Az Állampolgári Részvétel Hete	5
A száj szórakoztatása: a rágógumi	6
Társkeresők virtuális világa	7
Világ-altatás	8
Szívsz vagy rágsz?	8
Marilyn, a legenda	9
Három a zenekar	10
A Simpson Család: A Mozifilm	11
A sírból is visszahozzuk a jövőt!	12
Pályázati kiírás	12
Tudomány és Buddhizmus	13
Televíziófüggőség	13
Fiatalság - nem bolondság	14
Kőrösi Csoma Sándor a világ végén	15

bulvárblokk

Tamara de Lempicka: Andromeda (1927-28), magánygyűjtemény

A 26 éves Mónikában lebilincselő vágyat ébresztett az új pesti pláza épületének modellje.

A lap szerkesztésénél arra törekedtünk, hogy egy átlagos tintasugaras nyomtatóval kis, esztétikus képet és jó minőséget kapjon az olvasó, ha szeretné magával vinni, internet-hozzáféréssel nem rendelkezők számára megmutatni.

Ha bárkinek bármilyen jogát megsértettük, kérjük értesítsenek minket, hogy korigálhassuk hibánkat!

Szórakozás és személyiségfejlődés

„Te döntöd el mit teszel – mit eszel.
De abból épül (?) a lelked,
amilyen „tápanyaghoz”,
azaz „élményanyaghoz” juttatod.”

„Beszéljessünk” című könyv III/66

Az értékrendetlenségtől az értékrend felé

„Ha nincs eszméd, eszméletlen vagy. Alszol.” Kovács Magyar András

Hol van a béke magasztosságát, a nyugalom szépségét,
és az emberi élet csodáját bemutató műsorok?

Mert érzésem szerint ezek lehetnének azok,
amik az emberi lélek fejlődését, ápolását szolgálhatnák.
Néhány csatornát leszámítva, csak a szemetet öntik a nyakunkba.

Kevés médium, műsor, és média-szereplő áll ki az egyetemes értékek
megőrzése mellett,

de ma már szerencsére egyre-másra ébrednek a különböző csoportulások,
társulások és hoznak létre egyesületeket, újságokat, televíziókat, hogy
az egyéni felelősséget felismerve, felvállalják az értékek feltárását, köz-
tudatba emelését és azok ott tartását, valamint fórumot biztosítanak a
felszólalni kívánóknak.

Ami elszakít, az össze is tarthat

A szórakozásaink nagyon sokszor válóokok, már ami a családi együtt-
lélet illeti.

Az élvezetek és élmények keresése elszakít minket a családi fészektől, és
új társaságok fogadnak be és formálnak minket képükre, amivel általában

nincs is baj, hiszen kellenek az új dolgok, és kell a tapasztalás. Nagyobb
probléma, hogy a figyelmünk elfordításával elvékonyodnak, elfoszlanak
azok a kötelékek, amik a család közegében rögzítenek és tartanak min-
ket. Ha úgy tetszik gyökereinket áthelyezzük, és más irányból szívjuk föl
a lelkünket tápláló „anyagokat”. Ennek nem kell feltétlenül így lennie, ha
tudunk olyan közös családi szórakozásokat kitalálni, amivel olyan közös
élményekhez jutunk, ami újból kiépíti az energia áramlásának pályáit
közöttünk és családjunk egésze között. Akarat és kreativitás kérdése csu-
pán... Ezekkel pedig mindannyian bőségesen el vagyunk látva.

Játszva tanulunk

„Hol van a tréfa, a furfang a műsorainkból?” Kovács Magyar András

Szórakozásunk is beszédes lehet a fejlődésünk szempontjából. Mert bi-
zony,
játékos lények vagyunk. Játszva, vígan, és szórakozva tanulunk a leg-
könnyebben.

A kérdés az, hogy a legjellemzőbb szórakozásunk miben fejleszt ben-
nünket,

vagy miben fejleszt vissza? Tudatosan választhatunk, hogy milyen for-
máló

erőknek engedünk teret az elménkben és az életünkben.

A felelősségünk is abban áll, hogy milyen szinten éljük meg minden-
napjainkban

a tudatosságot a rengeteg minket érő manipuláló hatással szemben.

A választás mindig a miénk.

Már tudjuk, ha a rendszer egy részének a működése megváltozik,
az egész rendszer működése megváltozik.

Minden szinten, minden és mindenki összefügg mindennel.

Reich Károly

Az Állampolgári Részvétel Hete - szeptember 24-30.

Kérdezz-felelek Varga Mátéval, a Civil Kollégium Alapítvány ügyvezetőjével.

M: - Hogyan is kell pontosan elképzelni az ÁRH-t?

VM: - Az ÁRH egy decentralizált kampányhét, ami annyit jelent, hogy a csatlakozó szervezeteken múlik, hogyan hívják fel a figyelmet a részvétel fontosságára és létező jó gyakorlatára. Természetesen van hazai és nemzetközi koordináció is, de a tevékenységek, illetve azok megvalósítása már a végpontokon múlik. A megelőző gyakorlat alapján, hazai szakmai hálózatok, illetve önállóan csatlakozó szervezetek, a saját témáik, aktuális ügyeik mentén, saját költségvetésükhöz mérten „találnak ki” eseményeket, illetve meglévő eseményeiket kapcsolják az ÁRH-hoz. A program szeptember elejére szokott összeállni, melyet a koordinátorok igyekeznek a lehető legszélesebb körben terjeszteni. A csatlakozók használják az ÁRH felhívásait, sajtóanyagát, illetve logóit.

M: - Sok civilszervezet, sok helyszínen? Játékok, akciók, sátrak?

VM: - Nem a szokványos civil akciók sémája szerint szerveződik, nem egységes nagyszabású eseményekről van szó, hanem sok kisebb-nagyobb civil eseményről, akcióról, melyeknek összessége adja az erejét. Néhány adalék 2005-2006-ból: Iskolák tucatjai szerveztek órákat és előadásokat a demokráciáról; médiaakciók szerveződtek különböző városokban – civil „örtüzek” a Mecsek csúcsain; győri iskolások lufikkal küldtek üzeneteket a jövő politikusainak; Újpalotán egy makettet állítottak fel, hogy a helyi lakosok lemodellezhessék, milyen főteret is szeretnének –; közösségi és civil találkozókat tucatjai valósultak meg, politikusok, gazdasági és közéleti személyiségek bevonásával; konferenciák, szemináriumok, fórumok, kiállítások, sajtótájékoztatók szerveződtek különböző társadalmi, környezeti és civil témák köré.

A főszerzők (Civil Kollégium Alapítvány, Közösségfejlesztők Egyesülete) segítenek az eseménysorozat fő sodrának kialakításában, illetve központi eseményeket is szerveznek. Minden évben sor került egy szimbolikus nyitóeseményre, illetve egy zárószemináriumra, amelyen a szervezők vesznek részt. Minden évben végeztünk közös felmérést is a csatlakozókkal, melynek eredményi megtekinthetők a www.arh.kozossegfejlesztas.hu oldalon.

M: - Kik és milyen programmal jelenhetnek meg? Milyen programokat várnak?

VM: - Az ÁRH-hoz mindenki csatlakozhat, aki fontosnak érzi az emberi kezdeményezés, cselekvés és részvétel fejlesztését, a demokrácia és a civil társadalom erősítését. Örömmel fogadjuk olyanok érdeklődését, akik szívesen szerveznének az állampolgári részvételhez kapcsolódó programokat, de olyan szervezeteket is, amelyek az ÁRH-t hozzákapcsolnák meglévő, vagy futó kezdeményezéseikhez.

Elsősorban figyelemfelkeltő ötleteket várunk, melyek alkalmasak arra, hogy a médiában és a politikában is kaphasson az esemény hangsúlyokat, a legfőbb cél mégis az, hogy minél szélesebb körben induljon diskurzus állampolgáriságról, részvételről és demokráciáról.

Lásd a tavalyi programokat: www.arh.kozossegfejlesztas.hu.

M: - Kik jelezték eddig a részvételt?

VM: - Közösségi Kezdeményezéseket Támogató Szakmai Hálózat Szövetség a Közösségi Részvétel Fejlesztéséért Egyesület. E két szerveződés révén száll be több tucat helyi szervezet, intézmények, iskolák stb. Számos más budapesti és vidéki szervezettel még most zajlik az egyeztetés.

M: - Miért várják ettől az eseménytől a demokrácia, az állampolgári gondolkodás erősödését?

VM: - Mert országszerte olyan témákról esik szó, melyek valóban az emberekről és közösségeikről szólnak, nem az állandóan és mesterségesen gerjesztett politikai, illetve médiatematicákról, hanem helyi, kistérségi, megyei, regionális ügyekről, problémákról és megoldási alternatívákról. Továbbá terítékre kerül maga a részvétel, illetve a demokrácia fogalma, az aktív állampolgáriság és a beleszólás, helyi cselekvés lehetőségei.

M: - Van-e célközönség? Esetleg van külön gyerekeknek és felnőtteknek szóló terület?

VM: - A tavalyi programokat végigböngészve látható, hogy a tevékenységek nagyon vegyesek, mindenhol más a célközönség.

M: - Tavaly a 201 esemény közül melyik volt a legérdekesebb, a legtöbb embert vonzó?

VM: - Ezt nehéz megmondani, hiszen senki nem járta és nem is járhatta végig az ÁRH összes eseményét, továbbá sokféle értékelési szempont lehet. Mindenesetre azok, amelyeket a programok között említettem, nagyon szellemesek voltak. Sok ember megfordult a tavalyi nyitóeseményen is, amelyet a Nyugati téren szerveztünk meg.

A téren transzparenssekkkel, pillepalackokból közösségi módon épített „kapuval” – amely a Részvétel Hetének kezdetét szimbolizálta - és egy kristályszerkezettel - amely az összefogást és összefonódást jelentette meg – készültünk, önkéntesek, járőrelők és más segítők bevonásával.

M: - Az idén mire számítanak? Több szervezet? Több látogató? Több civil?

VM: - Igen, mindháromra. Nagyon szeretnénk, ha sokan bekapcsolódna és még több esemény szerveződhetne, mint a tavalyi évben.

Sablik Henrik

A száj szórakoztatása: a rágógumi

Régen is sokan csinálták, ma is közkedvelt tevékenység, ráadásul létfontosságú. Mi az? A válasz a rágás – az ismétlődő és éppen ezért megnyugtató mozdulatsor az állkapcsok és fogak közvetítésével. Ha pedig rágás, akkor rágógumi. Ez ugyan nem szolgál életmentő célt, mint az evés, de annál inkább relaxáló hatású – a szórakoztatás nélkülözhetetlen eleme!

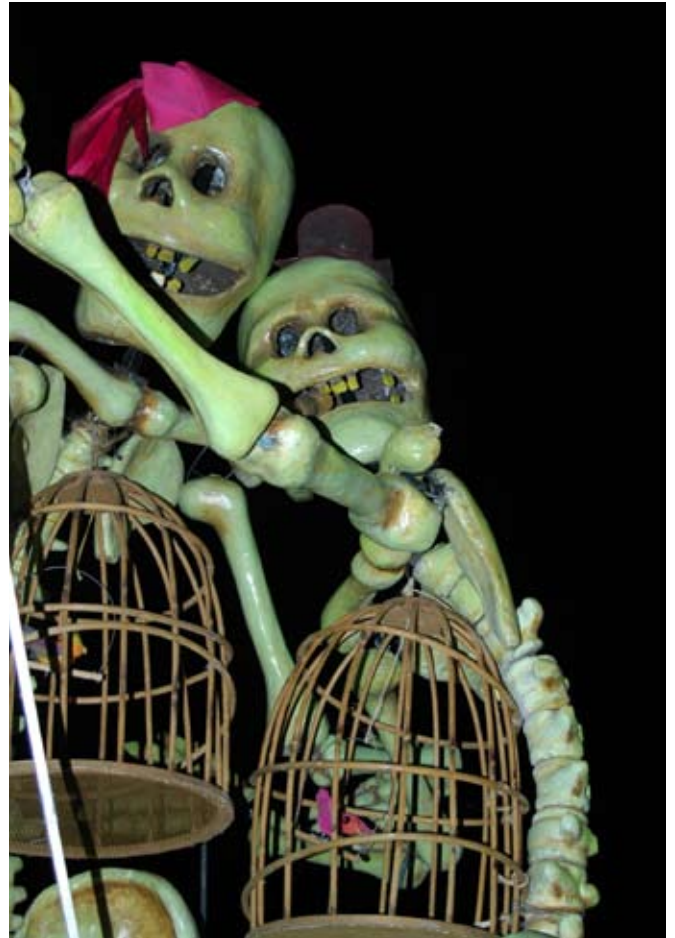
A metróban álldogáló hölgy komótosan, már-már tudattalanul rágózik. Szó szerint rágódik valamin, mert tekintete a messzi távolba mered. Fogai között egyre őrlik a gumi, ahogy a lelke ezer kérdés közepette; szájában nyál termelődik, amely szintén emészt, ahogy a gondok teszik vele... Vajon történetünk szereplőjének eszébe jut, hogy milyen régóta űzi az emberiség ezt a kellemes „arcsportot”?

Az ősi népek is ismerték a rágszálás jótékony hatását, ők jórészt leveleket, gyökereket, fagyantát és egyéb növényi részeket rágtak, hogy lehelletüket frissebbé tegyék, fogaikat megtisztítsák vagy éppen elszórakoztassák magukat. Planétaszerte hódoltak a fogórlés művészetének, Európában például őskori leletként ötezer éves nyírfagyanta-rágó nyomaira bukkantak Finnországban (<http://www.mult-kor.hu/cikk.php?article=18142>), délen pedig az ókori görögök készítettek rágnivalót a mézgafa gyantájából (<http://www.privatbankar.hu/html/cikk/kommentar.php?kommentar=17226>).

A világot meghódító rágógumi elődje szintén több ezer évvel ezelőtt felbukkant a dél-amerikai indiánok szájában; ők rágták a masztixgyantát, ami a kaucsukfa nedvéből készült. Az aztékok szomszédai, az olmékok voltak a „gumiföld” ismerői és a nyers gumigyanta, a latex széleskörű felhasználói. A kaucsuk elnevezés az inkák nyelvéből ered: „cahuchu” azaz „nedvező fa” vagy „fakönny”. Dél-Amerika „rugalmas aranya” már a középkorban átkerült Európába, de csak a XIX. században lett ismertté földrészszerzte, amikor sikerült „megszelídíteni” a vulkanizálással. 1860 után beindult a kaucsukláz, felhasználását tekintve széles körben alkalmazták. De ez még mind semmi volt ahhoz képest, hogy mekkora üzlet lett a gumiból napjainkra! (<http://www.kfki.hu/chemonet/hun/tudakozo/kokel/gumi.html>)

A rágó lassan már több volt, mint élvezeti cikk – valóságos „élő” legendává nőtte ki magát a két világháborús érában, amikor az amerikai katonák lépte nyomában ott díszelgett egy-egy rózsaszín pacni. Ők pszichológiai segítő társnak kapták feletteseiktől: a rágó oldotta a feszültséget és megnyugtatta használóját. Az akkori filmekben megjelenő állkapocsmozgás egyfajta lazaságot, könnyedséget, modern életérzést kölcsönzött annak, aki rágta, így az őket néző emberek kapva kaptak a gumicsodán. Onnantól kezdve fellendült a ragacsos élvezeti cikk ipara is. Persze a kaucsuk utódai a század közepétől szintetikus gumiból készültek, mert ez olcsóbb és könnyen előállítható volt. Nemcsak a Nyugat, hanem a szocialista tagállamok is behódoltak lassan a rágógumi előtt. A nyolcvanas évek retró-hangulata idéződik fel: az akkori generáció rágós papírokat gyűjtött, volt Donald kacsás és Turbó autós rágó, ez utóbbiból még internetes galériát is nyitott a tulajdonos (<http://www.turboragopek.extra.hu/>).

A XX. század végére már töméntelen mennyiségű formája került forgalomba mindenféle színben és ízben. Azóta ez egyre szélesebb és olykor bizarrabb formát ölt. Szeretjük rágszálni golyóban, drázsóban, lapkában – sőt, cigaretaformában is, de ez utóbbit nemrég a dohányzás elősegítőjeként pellengérré állították és betiltották. (Lásd lapszámunk „Szívsvagy rágsz?” részét.) Öröljük, mert jólesik, mert „tuti-frankó-tökjő-kül”,

mert segít a fogszuvasodás megelőzésében, mert nem akarunk rágyújtani. Rágjuk gyümölcsösen, mentolosan, gyógynövény-kivonattal, fogtisztító szemcsékkel egyaránt. Nem lehet abbahagyni, nem lehet megenni...

Napjainkra azt is megértük, hogy egy ásványvíz-palackozó cég ásványvíz-ízű rágnivalót nyújtson felénk. Igen, kedves Olvasónk, hazánk díjnyertes citromos, szénsavmentes vizét ezentúl rágható formában is élvezhetjük! (http://hvg.hu/gasztronomia/20070815_rago_ashanyviz_uj_fejlesztes_egeszseg.aspx) Vagy csodatevőnek is beválik, mit nekünk szilikon és szike: ha kicsi a cici, megoldás a rágógumi! (<http://www.nana.hu/index.php?apps=cikk&cikk=19791>)
 Hogy mik vannak?!

Hozzá kell tennünk, hiszen csak így teljes a történet – nem mindenki és nem mindenhol szereti a rágógumit. Nem szeretik a tanárok tanórán, mert tiszteletlenség; az edzők edzésen, mert balesetveszélyes; házigazdák a padlószőnyegben, mert onnan csak nehezen szedhető ki. Általában nem szeretjük tányér szélére ragasztva eredeti foglanyomattal, mert gusztustalan, vagy ha ragacsos lufit fújnak belőle a fülünkbe, mert hangosat durran és a szétpukkant eredmény különösen undorító. De megoldás mindenre van, hogy a rágógumi jóbarát legyen és ne ellenség – iskolába, edzésre ne vigyük, hivatalban ne rágjuk. A szőnyegből jégdarabbal dörzsölve eltávolíthatjuk. Ha már íztelen, akkor a szemetesbe dobjuk bele, és ne ragasszuk különféle helyekre. Mindez csak kultúráltság kérdése...

Jó rágást kívánunk!

Szabó Borka

(A rágóról magyarul: <http://ragogumi.lap.hu>
 és angolul: http://en.wikipedia.org/wiki/Chewing_gum)

Társkeresők virtuális világa

Elméletileg rengeteg olyan hely van, ahol az emberek ismerkedhetnek, ahol kapcsolatok kialakulhatnak, fiatalok összejöhetnek. Rengeteg klub, diszkó, ilyen meg amolyan parti, rendezvények. A társkeresőn regisztrált tagok száma azt mutatja, hogy gyakorlatilag mégsem olyan óriási a lehetőségek tarsolya...

Ha az embereknek, fiataloknak sikerülne kapcsolatot létesíteni a valós életben, nem „szorulnának” rá, hogy interneten keresztül keressék a társaikat. Mert bizony rengetegen vannak.

Már egy éve az egyik társkereső „regisztrált tagja” vagyok. Kezdetben jó mókának tűnt az üres órák kitöltésére. Aztán fórumok és csetelések – szép magyar szóval –, majd barátságok kezdtek kialakulni. No, azért nem úgy kell elképzelni, mint egy gyerekkori barátot, akinek sírva panasoljuk, hogy utálunk mindent és mindenkit, mert kidurrant a lufink vagy szemét a törítanár, mert karót adott. Tapasztaltam, hogy vadidegen fiúk, lányok kezdik el mesélgetni gondolataikat s legféltettebb titkaikat. Persze, hisz az ismeretlen a legjobb pszichológus. De mégis furán nekem, hogy valaki legbensőbb gondolatait és bánatait meséli el, csak mert szimpatikusnak találta a reglapom – ami általában mindenkinél változóan vagy valós, vagy nem.

Regisztráltam tehát egy másik oldalra is. Első nap, körülbelül 150 ember – vagy reglap – nézte meg az adatlapom, különböző szavazatokkal bírálva azt. Jól kezdődik, lépünk tovább, s várjuk ki a végét. A hét végére lett volna egy sorozat potenciális partner, akik mind csak arra vártak, hogy velem találkozhassanak. Érdekes, a mindennapokban valahogy nem tolonganak. Az egyik oldal fizetős, magyarán csak akkor írhatasz levelet, vagy csak úgy tudod felvenni a neked szimpatikus emberrel a kapcsolatot, ha emelt díjas sms-t küldesz egy adott számra, kapsz egy kódot, amit ha a megfelelő helyre írsz be, egy hónapra elegendő kreditet kapsz. Annyit csak megér, hogy az emberlány megtalálja az igazit. A valóság az, hogy az igazit nem találtam meg, lehet hogy nem voltam elég figyelmes az adatlapok böngészésekor, s egyszerűen elmentem a nagy Ő mellett. Pontosabban nem mentem el mellette, mert ilyen reglap is létezik. A másik oldal ingyenes, itt nem kell emelt díjas sms-t küldeni, de semmivel sem volt jobb, sem rosszabb, mint a fizetős. Egyelőre itt sem találtam meg az igazit, de érdekes leveleket kaptam. Mindkét oldalon volt olyan ember, aki velem akarta leélni az életét – olvasás közben csak azon tanakodtam, hány lánynak írhatta ugyanezt. Továbbá mindkét oldalon találtam olyan reglapokat, amelyek nem az úriember arcát, hanem más testrészt reklámozták. (Zárójelben elárulom, ilyen jellegű fotók a hölgyeknél is szép számmal találhatók.)

A legtöbb beszélgetés a „szia, hogy vagy?” érdekesítő kérdéssel indul, ami arányos meg kedves, csak már nagyon elcsépelet. Ha az akárhányadik levél is ugyanúgy kezdődik, sajnos hajlamosak vagyunk a kukába repíteni a kedves érdeklődő adatlapját...

Egyfelől az ember azt gondolná, hogy csak a szerelemben szerencsétlenek, bátor-talanok és az elkeseredettek fordulnak a virtuális társkeresőkhöz. Ez nem igaz. A tapasztalatok – enyémeik és másoké is – azt mutatják, hogy mindkét nemnek megvan a maga rejtett vagy nem rejtett szándéka az interneten való társkereséssel.

A mezőny mintha két végletre oszlana, egyrészt a szépfiúk-plázacikák és az átlagos fiúk-lányok, előbbiek férfi hányada legtöbbször egy könnyed szexkapcsolatra vágyik, míg hölgytársaik kocsira, ékszerre és egy minimum Mel Gibson-kinézetű pasira, aki mindezt prezentálja nekik. (Igen, volt férfi nevű reglapom is, mert különben honnan tudtam volna, mit keresnek a hölgyek?!) A másik véglet az átlagfiatalok, -felntettek, akik nem tudnak felmutatni szép arcot, jó alakot, drága ruhákat, viszont van belső szépségük, értékeik – ami sokszor nem elegendő –, de ez az orrukat fennhordó és öntelt társaikból sajnos hiányzik. (Természetesen ezzel nem azt akartam mondani, hogy a szépek szívtelenek, a nem szépek pedig mind becsületes, értékes emberek. Nincsen erdő avar nélkül, tehát mindkét táborban vannak kivételek.) S hogy teljes legyen a körkép, nemcsak társkeresőknél regisztráltam, hanem felmentem az egyszerű beszélgetős oldalakra is. Általában több különböző témára vannak felosztva, nevezzük ezeket „szobáknak”, ahol az autóktól kezdve a szexualitáson át a tipegő baba-szobáig minden megtalálható. A szobákon belül mindenki mindent olvashat, amit mások beírnak, de lehetőség van, úgynevezett privát beszélgetésre is, ha valaki csak egy személlyel szeretne szóba – írásba – elegyedni. Tapasztalatom szerint, a nagy többség szexuális témákról akar írni, kevesebben voltak azok, akik egy adott témakörrel (pl. politika, időjárás), s még kevesebben, akikkel bármiről lehetett szót – betűt – váltani. S ha már a chatről – magyar nyelven: csetről – írok, érdemesnek tartom megemlíteni a pötyögők között kialakult szótárt, mely egy kezdő csetelőnek bizony komoly fejfájást okozhat. Néhány példa: sztem = szerintem; szvsz = szerény véleményem szerint; pill = pillanat; vok = vagyok; f/? = fiú vagy lány vagy?

Az internet, a társkeresők kitűnő lehetőséget nyújtanak akár különböző szerepjátékokra, személyiségek kiélésére. A monitor mögött ülve különböző tulajdonságokkal ruházhatjuk fel magunkat, lehetünk szókék és magasak akkor is, ha alacsonyak és barnák vagyunk. A különböző tulajdonságok, értékek, erények sorláncának csak a képzelet szabhat határt. (Persze az ilyen önárcfestésekkel mindenképpen érdemes vigyázni, mert előfordulhat, hogy valakit igaziból megkedvelünk s akkor már szinte lehetetlen a „tisztára” mosakodás.) Az én véleményem szerint egy kapcsolatban hosszú távon a belső a fontos, persze ha a fizikai vonzalom nincs meg, eleve nem lesz kapcsolat, hiszen társkeresőknél

a társjelölteket a fényképek alapján lehet kiválasztani. A külső szépség tehát az elkezdéshez, a belső talán a megtartáshoz lényeges. Senki sem állíthatja, hogy egy internetes társkeresővel képtelenség megtalálni életünk párját, de nagyon nehéz és rengeteg csalódást kell átlépni, mielőtt elérkezünk ahhoz, akiért az egészet elkezdtük. Mint az a valós életben is, itt is igaz, hogy mindenhez kitarás kell, s végül mindenki megtalálja a számításait, akár hosszabb távú kapcsolatot, akár rövid kalandot keres.

Egyik kedves – interneten megismert – levelezőtársam szerint: „A sok rohadt alma között néha találunk pár érettet, ami sértetlen és ragyog a héja, belül pedig finom édes és lédús, az ilyenek miatt éri meg elviselni a sok idiótát.”

Világ-altatás

A hatalom eszköze

„A világot irányító szűk réteg számára fontos a tudatlan és befolyásolható tömeg minél nagyobb számának fenntartása.” Bakos Attila

A szórakoztatóipar lehet a hatalom eszköze is, mert a hatalom egyik fő célja, hogy személyiségünk érzékelőit a külvilág történéseire, azaz bent-ről kifelé fordítsák.

Így lehetséges az, hogy csupán azt vagyunk hajlandók valóságnak elfogadni, amiről külső érzékszerveink - látás, hallás, tapintás, szaglás, ízlelés - útján bizonyosságot szerezhethetünk.

A szókincs átformálásán, elszegényítésén keresztül is leépítő, manipuláló folyamatokat indukáltak a világban. Ennek jelei ma már mindenütt láthatóak (szleng, angol nyelv térhódítása, stb.).

A marketinggépezet

A szórakoztatóiparra tekinthetünk úgy is, mint a termelői és fogyasztói társadalom egyik legfontosabb igény-befolyásoló eszközére. Hiszen gondoljunk csak bele: amikor megnézünk egy filmet, rajzfilmet, vagy játszunk egy videojátékot, olvasunk egy képregényt, közben olyan

mértékben képesek vagyunk azonosulni a számunkra szimpatikus szereplőkkel, hogy az mindenképpen hatással van énképünk alakítására. Keresni kezdünk hasonló ruhákat, hasonló autókat, ételeket, italokat, társaságot, és még ki tudja mi mindent, amivel megfelelhethetünk egy elfogadott új ideálnak. Vajon hányan vagyunk, akik a filmek hatására próbáltunk ki dolgokat?

A kulturálatlanság kultúrája

„A beteg gondolatok beteg valóságot hoznak létre.” Jakob István

Naponta egy műsor megnézése folyamán több erőszakot, vért, halált, gyilkosságot, szenvedést, bunkóságot látunk, mint egy tisztességes ember egy egész leélt élet alatt.

Sajnos a kulturálatlanság kultúrája hódít egyre nagyobb teret szép országunkban is.

Számtalan „szemét” minősítéssel illethető termék hagyja el a filmgyárakat, és televízió stúdiókat, újság kiadókat, és járul hozzá napról-napra a globális méretű szemétermeléshez.

Bulvárlapok, filmek, műsorok, videojátékok – mind a múlandóság termékei a múlandóságnak.

Csak közben tönkretesszük a légkört, a vizet elszennyezzük, és a természetet végsőkéig kizsákmányoljuk. Mindenki kiveszi ebből a részét, aki csak él ma a Földön.

Mindannyian felelősek vagyunk azért, ahol ma a világ tart.

És azért is, hogy hol fog tartani 20, 50, 100 év múlva.

Ma vetjük a jövő magjait.

Reich Károly

Szívsz vagy rágsz?

Pro: Leszoktató ráógumik

A dohányzás problémáját sokféleképpen igyekeznek megoldani világszerte, és az egyik népszerű megoldás a nikotinos ráógumi. Hatóanyaga sima nikotin, így mentes a kátránytól és egyéb rákkeltő anyagoktól, amik a cigarettapapírból és filterből égés során a szervezetbe jutnak. Ezért ez nagy előnye, hogy aki rágja, nem szenved a nikotinelvonási tünetektől, de nem is lélegzi be a mérges gázokat. Hátránya viszont, hogy hiányoznak a cigizéssel megszokott rítus, a rágyújtás, elszívás fázisai – így sajnos, sok dohányos inkább a „bűzrúd” mellett dönt.

Kontra: „Cigirágó”

Nemrégiben betiltották hazánkban a „szocreál csodát”, a cigaretta alakú rágót, mert megfigyelések szerint sokkal nagyobb arányban szoktak rá később a dohányzásra azok a gyerekek, akik ezt rágták, mint akik nem. Egyfelől érthető, hiszen a forma, a mozdulat valóban segíthet az igazi cigarettára való rászakosásra, de a szerző véleménye szerint – aki maga is rágsálta gyerekként a „cigirágót” és mégsem dohányzik –, a környezeti hatások és a személyes döntés inkább befolyásolja a nikotinfüggést, mint ez a ráógumi. Ám a dohányzási veszélyforrásnak tekintett rágnivalót 2005-ben mégis kivonták az uniós és a magyar forgalomból is.

Marilyn, a legenda

Norma Jean... Ki is volt ő? Nem ismerjük. Egy lány, aki megpróbáltatásokkal teli életét otthagya, szőkére festette haját és elindult meghódítani a világot. Azt hiszem, sikerült neki.

Ha Marilyn Monroe-ról van szó, mi jut először eszünkbe? Szexszimbólum? Buta szőke? Színésznő? Rejtélyes halál? Ez a nő, akit talán nem sokan ismertek el, sokkal több volt ezektől.

Egy fotós felfedezi a hadiüzemben dolgozó lányt, ezt követően, karrierje modellkedésként indul. Szép lassan beindul a gépezet és szerepeket kap. A 20th Century Fox Filmstúdióhoz szerződik le. Sikerei egyre látványosabbak és immár Amerika kedvence. Elsőként fedte fel bajait és gömbölyded idomait a Playboy címlapján. Férfiak milliói imádták és csodálták leplezhetetlen erotikus vonzerejét.

Marilyn félt a kamerától. Rettegéssel töltötte el a felvétel. Volt, hogy össze is esett egy-egy jelenet közben. Valószínűleg ez okozhatta késéseit a forgatásokról, ezzel ellenszenvet vívott ki kollégáival szemben. De a filmekben mindez nem látszódik. Kezdetben egyszerű, könnyed filmekben játszik, majd egyre jobban kibontakoztatja tehetségét. Nem volt buta szőke, a legkevésbé sem. A nyilvánosságra hozott (pszichiáterének készült) hangfelvételeken kiderül, hogy Marilynnek komoly tervei voltak a színészi pályán. Shakespeare-t akart játszani. Komoly, velős szerepekben akarta megmutatni, mi tud. Rá akart cáfolni a róla kialakított képre, hogy ő csak egy komédiás szőke. Bár némely filmjében olyan nagyszerű színészekkel játszott együtt, mint Clark Gable, Tony Curtis és Jack Lemmon. Okos nő volt és többre volt képes, ezt be is akarta bizonyítani.

Magánélete sajnos sosem volt a helyén. 16 évesen ment először férjhez, de mikor karrierje beindulni látszott, válásra került a sor. 1952-ben kezdett randevúztatni Joe DiMaggióval és csak 1954-ben ment hozzá. DiMaggiónak határozott elképzelései voltak a feleség szerepköréről. Egyszerű, házias asszonyt akart Marilynból faragni, de ezt nem tudta véghez vinni, hisz a filmszillagnak esze ágában sem volt otthagyni Hollywoodot. 1955-ben tovább mérgesedett a helyzet és újabb válás következett. Kapcsolatuk szoros maradt. Állítólag, ha Marilyn nem hal meg, újabb esküvőre került volna sor, de ehelyett temetés volt. A „hármasként” a híres író, Arthur Miller lett. 11 évvel volt idősebb Monroetól (ami nem jelentett problémát, hisz Joe tizenkettővel volt korosabb), házasságban élt és volt már két gyermeke. Az asszony azonban nagy hatással volt rá és ebből is hamarosan frigy lett. A filmek itt is feszültséget okoztak magánéletében. Arthurnak volt egy farmja Connecticutban, odaköltöztek és a hírek szerint Marilyn gyermeket várt az írótól. Azt ezt

követő vetelés azonban már utolsó csapások egyikét mérte a házasságra. Újra jött Hollywood, Miller pedig ment...

A jöttment életössze-kötések között valahol megbújtak a Kennedyk is. Kezdetben John F. Kennedy szeretője volt, majd az öccsée, Robert ágyasa lett. Szerelmes volt, de viszont nem várhatott komoly érzelmeket, belőle soha nem lehetett Mrs. Kennedy...

Marilyn labilis idegzetű volt. Családjában örökletes volt az elmebaj és rettegett, hogy ő is úgy végzi, mint anyja - egy elmeógyógyintézetben. Nyugtatókat is szedett elég rendszeresen. Pszichiáttere, Dr. Ralph Greenson árnyékként követte mindenhová és mindenről tudott. Teljesen rátelepedett a színésznőre. Ez egy idő eltelté után, az orvosától függővé tette Monroe-t. A mindig áhított családot egész élete során kereste - a doktor otthonában volt, hogy meg is találta.

Halála mindig izgatta az emberek fantáziáját, ahogy az enyémet is. Így került kezembe Matthew Smith: Marilyn Monroe az áldozat című könyve. Ebben a legtöbb választ megadták a kíváncsi olvasóknak. Fejezetenként bizonyítja be, hogy korántsem öngyilkosságról volt szó, hanem gyilkosságról. A menetet nem írom le, hisz a poént nem illik lelőni ugye, de annyi biztos, hogy a bepoloskázott ház, a Kennedykhez fűződő kapcsolat, temperamentumos habitus mind a koporsóig vezettek. Persze az elnöki családnak nincs közvetlen köze az ügyhöz, de ha Marilyn nem bonyolódik viszonyba a fivérével, bizonyos, hogy tovább élt volna. Mint a könyv címe is mutatja (Az áldozat), a szexszimbólumot felhasználták bizonyos célok eléréséhez. Az eltussolás pedig nagyon jól sikerült. A résztvevők összejátszottak, Marilyn emléke pedig foltos maradt. Ezt mossa tisztára a halálával foglalkozó könyv.

A világ mindenképpen színes egyénisége búcsúzott el tőlünk, azon az 1962-es augusztus ötödikei éjszakán. A belé még akkor is halálosan szerelmes Joe DiMaggio temettette el a színésznőt. A halála cáfolhatatlanul legendává tette Marilyn Monroe-t, a szőke álmot, aki immár 45 éve a Westwood Memorial Park temetőjének egy kriptájában tölti örök nyugalomát.

Szalóki Zsófia

Három a zenekar

A héten három különböző életfázisban leledző feltörekvő zenekart vilám interjúváltam meg. Az **Orkesztra Bohémikától Pável Norbert** (szaxofon), a **Projektf-től Vékony Attila** (gitár, ének) és **Bokros László** (dob), a **Vad fruttik** együttestől pedig **Likó Marcell** (ének) válaszolt e-mail-es körkérdéseimre.

Orkesztra Bohémika

Sajnos a zenekar már nem létezik. Nagyjából az én ötlem volt az együttes, persze megvoltak a zenészmesterek is. Azzal a céllal hoztuk létre, hogy a tehetségünket és kreatív energiáinkat egy olyan irányba mozgósítsuk, amivel hozzájárulunk a világ sokszínűségéhez, többé tesszük azt. Teremteni valamit a semmiből. Viszont a legnehezebb része ezt a sok embert összetartani, egy ideát teremteni. Mivel én sem vagyok az a tipikus menedzseralkat, ez az a pont, ahol a dolog meg is bukott. Sokáig reménykedtem, hogy ez egy idő után magától működik, de sajna nem... A csapat egyre jobban lazult, és egyre többször voltak olyan koncertek, amikor egyesek nem színpadképes állapotban jelentek meg, ezáltal kellemetlen helyzetbe hozva a többieket. Egyszer csak besokalltam és kivontam magam a dologból... Rossz így kimondani, de alkoholba fulladt a banda.

Az alapvető célunk az volt, hogy az embereket magasabb tudatszintre emeljük a zene által, másrészt meg annak a megvalósítása, hogy abból élhessünk, amit szeretünk csinálni...

Projektf és Vad fruttik

Mi az együttes neve? Miért ez?

Projektf: Mert fúziós zenét játszunk, és mert életünkben, noha sok minden mással is foglalkozunk, központi helyet tölt be a zenélés.

Vad fruttik: Tinik voltunk még, mikor ezt a nevet adtuk a bandának, igazából azért, mert viccesnek tartottuk, meg akkor még ilyen rágógumi rockot akartunk csinálni sok-sok vidámsággal... Aztán ránk ragadt, és az évek alatt megszoktuk.

Mikor álltatok össze először?

Projektf: Idén – 2007 – tavasszal, bár ketten már a kilencvenes évek elején aktív szerepet töltöttünk be az akkori legendás undergroundban. A világ azóta nagyot változott, de a zenélés öröme megmaradt.

Vad fruttik: Ha jól emlékszem, akkor '96-ban kezdtünk zenélni, nyilván még elég amatőr szinten: gimis bulikban feldolgozásokat, meg a magunk öröméért a nyári konyhában, garázsban...

Kinek az ötlete volt? Milyen zenét játszottok? Miért ilyen?

Projektf: Vékony Attila gitáros volt az agy ebben a projektben, de ő egyébként is projekt-menedzser civilben. A stílus fúziós elemekkel tarkított modern zene, noha készülünk sztenderdekkel is, mégis inkább a felfogás az, ami izgalmassá teszi. Valahogyan úgy, ahogyan a Primus csinálja Amerikában.

Vad fruttik: Mi több zenekarban játszottunk már, míg egymásra találtunk, igazából itt nem volt ötletgazda. Ez nem úgy működik a va-

lóságban, mint a Helen meg a fiúk, hogy akkor most zenéljünk, mert a Jani szerint jó móka. Minden tinit érdekel a zene, mi aktív részesei akartunk lenni ennek. Talán ez a jó válasz. :) Amit játszunk, popzenének nevezzük az egyszerűség kedvéért. Persze lehetne sokat ragozni azt, hogy milyen behatások érték a zenekart, de azt hiszem ez felesleges. Meg kell hallgatni, és akkor ki-ki el tudja dönteni magában, hogy milyen is a zene. (Én igazából nem is nagyon szeretek ilyenről beszélni, mert azt gondolom, hogy a zenét nagyon nehéz leírni, főként akkor, ha nem hordozza magán egy egyértelműen elkülöníthető műfaj stílusjegyeit.) Na, és miért pont ilyen? Mert mi ezt szeretjük. :) Minket nem raktak össze, nekünk senki sem mondja meg, hogy mit kell játszanunk. Szerencsésnek is érzem magunkat.

Honnan ismeritek egymást?

Projektf: Középiskolából, munkahelyről.

Vad fruttik: Egy városbó' gyüttünk. :)

Hol volt az első koncertetek? Hogy szerveztétek meg? Hogy sikerült?

Projektf: Óbor borozó, a dobos ismeretsége által, kellemes volt. Mivel ő folyamatosan zenélt a régi idők óta (legutóbb New Fight), remek szervezőket ismert meg, akik segítettek az indulásban. Két remek zenekar is fellépett ezeken a koncerteken (Veravadband, Kontúr), így tényleg stílusos lehetett a szórakozás.

Vad fruttik: A Vad fruttik első koncertjére nem emlékszem... Talán Várpalotán az Alagor sörözőben volt. Lementünk, aztán megkérdeztük, játszhatunk-e. Szerintem nem sikerülhetett valami jól.

Mi a legnehezebb a zenekarotok életében?

Projektf: Az elején vagyunk, egyelőre minden rendben.

Vad fruttik: Az, hogy egy nap csak huszonnégy órából áll.

Mi a végcél – ha van ilyen? Országos ismertség?

Külföldi pubok? Pusztán örömmzenélés?

Projektf: A világháló adta lehetőségek egyelőre kiaknázatlanok. Kellően előkészítve akár internetes koncertet is adhatnánk élőben a próbahelyről. Ezenkívül természetesen sokat játszani, a saját és a sztenderd programmal is. Akár az egész világon.

Vad fruttik: Én nem látom ennek a végét. Inkább apróbb kis céljaink vannak. Új lemez, új klip, több koncert. Ha ezeken keményen dolgozunk, akkor a többi – ismertség, elismertség – majd együttjár ezekkel. Nem pusztán örömmzenélés, mert akkor nem foglalkoznánk ennyit vele. Ez a hivatásunk, ehhez értünk, ezt szeretjük csinálni.

Mi lenne a legnagyobb segítség a továbblépésekhez?

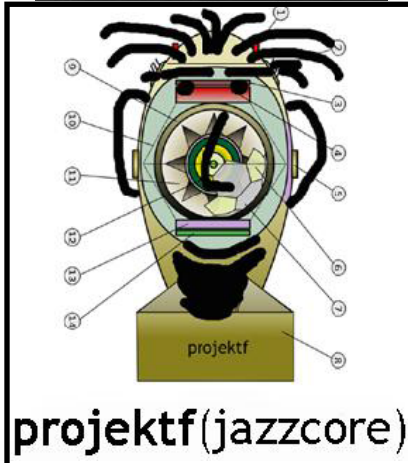
Projektf: Minél több felület, ahol eljuttatjuk zenénket a közönséghez.

Vad fruttik: Nagyon jó menedzsmen, mivel a zene csak egy kis részé ennek az egésznek. Ahhoz, hogy érvényesülni tudjunk ennél sokkal másabb dolgokra van szükség, amiknek semmi közük ahhoz, hogy „jó” vagy „rossz” zenét játszunk-e.

Elérhetőségeket?

Projektf: <http://www.projektf.uw.hu>, <http://www.underbp.uw.hu>

Vad fruttik: <http://vadfruttik.hu/>

A Simpson Család: A mozifilm (zene: Hans Zimmer)

A méltán népszerű sárga család immár 19. évét tapossa a tévé képernyőjén, ennyi idő kellett ahhoz, hogy tiszteletüket tegyék a nagyvászonon egy kellemes, vicces, azonban egy átlag tévéepizód történetét meg nem haladó kaland erejéig.

A sorozat zenéjét a kezdetektől fogva Alf Clausen jegyzi, míg a főcímenét Danny Elfman komponálta. Joggal merülhet fel a kérdés a hallgatóban, hogy vajon miért nem őket kérték fel a nagyfilm zenéjének megírására? Nos, aki ismeri az egyik producer nevét (Jim Brooks), az tudja, hogy az illető igen szoros barátságban van Zimmerrel, valószínűleg ebben rejlik a válasz a talányra.

Ki ne hallott volna az Oscar-díjas Hans Zimmerről, aki mögött már több mint száz filmzene áll?

A teljesség igénye nélkül híresebb szerzeményei a következők: Gladiátor, Batman Kezdődik, Rés a Pajzson, Az Oroszlánkirály, The Holiday, Arthur Király stb.

A német komponista néhány éve azzal váltotta ki a filmzene társadalom csodálkozását, hogy hatalmas stúdiójában több zeneszerzőt foglalkoztat, akik zenében kiegészítő tételeket írnak, nevük viszont többnyire nem kerül említésre. Zimmer manapság egyedül már nem is ír zenét. Ez alól a Simpson Család sem kivétel, melyen rajta kívül 3-4 szerző dolgozott.

A kiadott album 40 perces játékidőjéből öt percet a főbb témák remixelt változata teszi ki, melyet - bár el lehet hallgatni - nem ártott volna pár perccel rövidebbre venni. A maradék 35 perc a filmben hallott zenék nagy részét tartalmazza. Kezdetnek az elhíresült Elfman témát hallhatjuk új - de cseppet sem fakóbb - hangszerelésben.

A második számban először tűnik fel Homer témája, mely az album több tételében visszaköszön, és talán a legjobb cue (zenei rész).

Érdekesség, hogy a számok címeinek és az alattuk hallható zenének semmi köze a filmben ezen a címen látott jelenethez - pl. a „Release The Hounds” surf-rock száma a filmben Bart gördeszkázása alatt van, míg a „Bart’s Doodle” Homer és Marge szirupos giccsnek szánt szerelmi jelenete alatt hallható. A filmben sajnos a zenét nagyon lekeverték, így ha hegyezzük a fülünket, sem hallunk 20-30 percnél több muzsikát a közel 75 perces alkotás alatt.

Összességében, mind Zimmer, mind pedig Simpsons rajongóknak ajánlott a beszerzése, mert kellemes hallgatnivaló akár több egymást követő alkalommal is.

Fináli Tamás

tracklista:

1. The Simpsons Theme
2. Trapped Like Carrots
3. Doomsday Is Family Time
4. Release The Hounds
5. Clap For Alaska
6. What’s An Epiphany?
7. Thank You Boob Lady
8. You Doomed Us All Again
9. Lead, Not To Read
10. Why Does Everything I Whip Leave?
11. Bart’s Doodle
12. World’s Fattest Fertilizer Salesman
13. His Big Fat Butt Could Shield Us All
14. Spider Pig
15. Recklessly Impulsive-remix

játékidő: kb. 40 perc

kiadó: Extreme Music

Születő új világok

(A Mezarakabul nevű zenekar

„Lions in a cage” c. dalához)

Van-e elég bátorság benned

feltételezni másokról azt,

hogy sokkal több rejlik bennük,

mint amit eddig képes voltál felismerni?

Van-e elég merszed ahhoz,

hogy felfedezd a benned rejlő csodás világot,

mert másban is csak azt találd,

amit magadban már megismertél?

Van-e elég bátorságod,

hogy túllépj megszokott köreiden,

a magadnak állított szűk határon,

mely megvéd, de bőrtönében szenvedsz,

mint vándorsólyom egy kalitkában?

Reich Károly

2007. augusztus 5. - Németkér

A sírból is visszahozzuk a jövőt!

Fogjuk meg egymás kezét a Fiumei úti sírkerettől a Parlamentig! A Nagycsaládok Országos Egyesülete tiltakozik az egészségügy szétverése, a több-biztosítás rendszer kiereszkölése, az iskoláztatás feltételeinek rontása, a tömeges elbocsátások, az esélyegyenlőtlenség növelése ellen.

Szeptember 8-án, szombaton élőláncot alkotunk és a Parlament előtt tüntetünk.

Önöket is várjuk 10 órától az élőlánchoz a következő útvonalon: Fiumei úti temető - Baross tér - Rákóczi út páratlan oldal - Rókus Kórház - Astoria - Deák téri templom - Bazilika - Bajcsy-Zsilinszky út - Alkotmány u.

11.30 -kor nagygyűlés a Parlament előtt.

Fellép: Varga Miklós.

Zenél: Gyöngyharmat Együttes, Katrinca Együttes.

Beszédet mond: Szabó Endre, a NOE elnöke; Horváth Tamás, a Magyar Gyógyszerész Kamara elnöke; Éger István, a Magyar Orvosi Kamara elnöke; Kerpen Gábor, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének elnöke.

Eddig csatlakozó szervezetek: Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetsége, Bencés Diákszövetség, Egészségügyi és Szociális Ágazatban Dolgozók Demokratikus Szakszervezete, Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete, Keresztény Értelmiségiek Szövetsége, Magyar Gyógyszerész-kamara, Magyar Írószövetség, Magyar Lemezlovas Egyesület, Magyar Orvosi Kamara, Munkástanácsok, Nemzeti Pedagógus Műhely, Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete, Szülői Közösségek.

Tudnivalók a demonstrációról

A demonstráció tervezett (a rendőrségen bejelentett) napirendje:

10 órától gyülekezés az alább felsorolt helyszíneken:

1. a Fiumei úti (Kerepesi) temető bejárata előtti terület
2. a Baross tér Fiumei út kezdetéhez tartozó területe
3. a Rákóczi úton a Luther u. és a Kenyérmező u. közötti terület
4. a Rókus kórház előtti terület
5. az Astoria szálló előtti terület
6. a Deák téri templom előtti terület
7. a Bazilika előtti terület
8. Alkotmány u. - Bajcsy-Zsilinszky út torkolata
9. Kossuth tér (az Alkotmány u. Kossuth tér felőli vége).

Az 1-2-3 helyszínen a Keleti pályaudvarra érkezők menjenek. 4-5 helyszínen a pestieket, a 6-7 helyszínen a budaiakat és a Déli pályaudvarra érkezőket, a 8-9-es helyszínen a Nyugati pályaudvarra érkezőket várjuk!

10.20-kor köszöntő a gyülekezési helyeken

10.35-kor élőláncos kézfogás a Kossuth tértől a Fiumei úti (Kerepesi) temetőig kb. 10 percig - utána a kezek elengedik egymást és a gyülekezési helyekre térnek vissza a demonstrálók.

10.45-kor egy régi (oldtimer) teherautó - platóján demonstrálókkal - indul a Fiumei úti (Kerepesi) temetőtől a Kossuth térre - mögé csatlakoznak és vonulnak a tüntetők a gyülekezési helyszíneikről.

11.40-kor a teherautóval az élen a demonstrálók a Kossuth térre érkeznek.

12.00-kor Műsor (ének, zene, szavalat, beszéd, petícióátadás) a Kossuth téren.

Legkésőbb **13.30-kor** a demonstráció feloszlik.

Pályázati kiírás

A tények értünk beszélnek

Határidő: 2007. október 30.

A DEMOS Magyarország Alapítvány pályázatot hirdet, amelynek célja, hogy olyan kutatási eredményeket tegyen a nagyközönség számára elérhetővé, melyek a társadalom állapotára és jellegzetességeire vonatkoznak, és amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar társadalom pesszimista önképét felváltsa a tényeken alapuló önismeret.

Szeretnénk az összefüggések hagyományos megközelítése helyett új szempontokat és új látásmódot ösztönözni a társadalmi folyamatok ábrázolásában. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a reális társadalmi önkép nem csak a társadalomkutatókat illeti meg; érthetővé és kezelhetővé kell tennünk a saját magunkról szóló ismereteket ahhoz, hogy mind az egyén, mind a társadalom szintjén helyes stratégiai döntések születessenek. Hasonló elgondolás alapján született a DEMOS Magyarország Alapítvány „Stratégiai Audit” című kiadványa is. (<http://www.demos.hu/Audit>).

Pályázni ismert prezentációs szoftverekkel (pl. Microsoft PowerPoint) bemutatható diával, vagy legfeljebb 4 oldalból álló diasorozattal lehet, amelyek az egyszerű tényektől a bonyolult összefüggésekig grafikus ábrázolt keresztmetszeti vagy idősoros adatokat tartalmaznak. Nem tanulmányokat és szöveges elemzéseket várunk, hanem olyan diát vagy diasorozatot, amely a bemutatott adatokon keresztül a magyar társadalom sokakat érintő, fontos jellemzőit mutatja be. A pályaműveket olyan

témákban lehet benyújtani, amelyek a pályázó megítélése szerint társadalmunk mindennapi és ünnepi szokásaira, életvitelére, valamint vélemény- és érzelmi világára vonatkozó önismeretét szolgálja. A pályázat egyfordulós, a beadott pályaművek szóbeli magyarázatára vagy kiegészítésére nincs lehetőség.

A pályázatokat elbíráló szakmai zsűri elsődleges feladatának azt tekinti, hogy a pályamunkákat objektíven, minden pályázatnál azonos szempontok alapján bírálja el. Ennek elősegítése érdekében ajánljuk a pályázók figyelmébe az ellenőrzés alapjául szolgáló [egységes módszertani kritériumrendszer főbb pontjait](#).

A pályázaton részt vehetnek természetes személyek, természetes személyekből álló munkacsoportok, valamint társadalomkutatással foglalkozó jogi személyek. Munkacsoportok pályázata esetén kérjük a munkacsoportot képviselő személyt megnevezni.

A pályázók pályaműveiket az alábbi kategóriákban nevezhetik be:

1. Hétköznapi életvitel, életmód, fogyasztás
2. Ünnepek, ünnepi szokások
3. A kultúrához fűződő viszony
4. Érzések, vélemények, attitűdök
5. Egyéb

A zsűri által kiadott elismerések:

1. díj: 400.000 Ft
 2. díj: 200.000 Ft
 3. díj: 100.000 Ft
- Közönségszavazás: 200.000 Ft

További információk: <http://www.demos.hu/>

Ha kérdése van a pályázattal kapcsolatban, kérjük, írjon a paljazat@demohu címre.

A tavalyi nyertes [pályaműveket megnézheti itt](#).

Tudomány és Buddhizmus

Mottó: „Ha létezik olyan vallás, mely megállja helyét a modern tudományos igényekkel szemben is, akkor az a buddhizmus.” Albert Einstein

A Tibet – Európa Alapítvány 2007. október 1-10. között **tudományos előadásorozatot** szervez „**Tudomány és Buddhizmus**” címmel.

Az esemény témája elsősorban meglepő, hiszen egy sokak által vallásnak tekintett létezéselmélet és a külső világot egzakt módszerekkel vizsgáló gondolkozásmód találkozásáról van szó. A modern tudomány legújabb felfedezései (főként a kvantumfizikában) azonban egyre több területen állnak összhangban a buddhizmus kétezer-ötszáz éves tanításaival, így e két szemlélet egyre inkább alátámasztani látszik egymást. A buddhizmusról - melynek semmi köze bármilyen isteni kultuszhoz - számos Nobel-díjas tudós is elismerően nyilatkozott, mint például a világhírű fizikus, Niels Bohr, a DNS szerkezetét felfedező Francis Crick, vagy éppen a zsidó származású Albert Einstein.

hazai- és külföldi (lengyel, osztrák, angol, bolgár), **tudományos fozozattal rendelkező oktatók és kutatók** közreműködésével, akik már nemzetközi szinten is bizonyítottak valamely tudományterületen (pl.: kvantumfizika, neurobiológia, közgazdaságtan, filozófia), ugyanakkor a buddhizmusban is járatosak.

A **magyarul és angolul** is figyelemmel kísérhető előadások az ország **öt városában** (Budapest, Miskolc, Pécs, Szeged, Veszprém), **helyi egyetemekkel együttműködve** lesznek megtartva.

Az **európai viszonylatban is kuriózumnak** számító rendezvény céljait tekintve szorosan kapcsolódik a **Pécs 2010 Európa Kulturális Főváros (EKF) rendezvénysorozat** 2007-es felvezető évéhez, melynek témája a „tanítás és tanulás éve”.

A szervezők szeretettel várnak mindenkit, aki érdeklődik a tudomány legújabb eredményei, vagy a keleti gondolkodásmód iránt. A rendezvényről további **információkhoz** juthatnak a **20 426 1172-es** telefonszámon, és a pecs2010@buddhizmusma.hu e-mail címen.

A programfüzet letölthető innen: http://mentropia.2722.hu/TudomanyBuddhizmus_progfuze.pdf

fotó: Buddha fields by asfnch (www.flickr.com)

A rendezvény célja: a modern tudomány és a buddhizmus kapcsolódási pontjainak feltárása, valamint objektív, korrekt bemutatása olyan

Televíziófüggőség - legális drog a családban?

„Jóindulatú ember nem kapcsolja be a TV-t.” Kovács Magyar András

Vajon mennyit számít az egy gyermeket nevelő család életében, hogy televízió van a lakásban? Vajon mennyire távolítja el a családtagokat azáltal, hogy leköti a figyelmüket, és a figyelem csodás energiáit egy vetített, kreált álmvilág börtönébe zárja?

Figyelem nélkül elhalnak a kapcsolatot biztosító finom szálak.

Figyelem nélkül elszakadnak egymástól az emberek, és megesnek olyan furcsaságok, hogy a gyermek szívesebben tölti idejét a haverokkal, olyan emberekkel, akikkel nem csak, hogy jól érzi magát, miután befogadták (a társaságot összetartó szálak közé fonta magát), de megkapja azt a figyelmet, amit otthon a szülők a televíziókra fordítanak.

Vajon mennyivel rosszabb a gyermek, aki füves cigarettát szív lenni a parkban, mint a szülő, aki fenn a betonpanel odvában, a tudatának vetítésvásznán a televízió fényeinek játékaól megbűvölve, megvakult terme-

ző-fogyasztó zombivá válik, aki ennek következtében elveszti kapcsolatát a család többi részétől?

Kemény a konklúzió, de egy gyermeket nevelő család életében a televízió súlyos átok, ami szétrendezi az igazi, élő, emberi kapcsolatokat.

Egy emberi közösséget csak közös célok, közös örömök és az ezt kiváltó közös cselekedetek, mulatságok kovácsolhatnak működő, egységes egésszé, olyan rendszerré, amelyben a személyiség kibontakozásához, a képességek és adottságok fejlődéséhez kellő alapot szolgáltat a kölcsönös elfogadás, szeretet és folyamatos kommunikáció.

Reich Károly

Fiatalság – nem bolondság

Bár már több éve csatlakoztunk az Unióhoz, mégis az átlagember hozzáállása a mindennapokhoz mit sem változott. Az aggasztó, elferdült gondolkodásmód és reakció szinte minden korosztályt érint 0-100 éves korig.

Fiatalok: káros szenvedélyek, divat, jövőkép

Kezdjük a legfiatalabbakkal: a tinédzserekkel, akik az évek előrehaladtával egyre agresszívebbek, nagyképűbbek és hanyagabbak lettek. Emlékszem, amikor én voltam általános, illetve középiskolás, soha nem tapasztaltam olyan hozzáállást, mint amit manapság látok az utcán munkába menet vagy jövet. A dohányzás, mint divat talán visszaszorult, mégis

a „cigizem, tehát menő vagyok” típusú fiatalok még mindig elég sokan vannak, és többnyire a 13-20 éves korosztályból tevődnek össze. Soha nem felejttem el, amikor jártamban-keltemben elsétáltam egy játszótér előtt, ahol egy magányosan az enyészetre bízott, fénykorában élénkzöld pingpong asztalon ücsörgő négy, maximum hat-hét éves kisgyerek olyan hévvel cigarettázott, mint a napi tizenkét órás robotban megfáradt gyármunkások, akik munka után egy jéghideg sör mellett próbálnak meg kipihenni egy kellemesnek éppen nem mondható napot. Meg-

hökkenítő és egyben tragikus látvány ez. A magam idejében sajnos én is a beilleszkedés és a többiek által való elfogadás okán lettem dohányos. Szerencsére sosem fogyott el napi egy doboz, de az utolsó időkben már megközelítettem ezt a mennyiséget. Ma már büszkén mondhatom, hogy közel tíz év cigarettázás után idén január óta egy szálát sem szívtam el, és egy-egy bulin kívül nem is tervezek ismét rágyújtani.

A dohányzás problémáján elindulva következik a túlzott szabadság illúziójának rémképe. Egy átlagos tini azt hiszi, azért mert ő fiatal, neki mindent szabad. Lépten nyomon beszólnak mindenkinek, illetlenek az utca emberével, és mindennel igyekeznek felhívni magukra a figyelmet. Talán ez a rossz családi élet, az önbizalomhiány vagy a magát elfogadtatni képtelen ember reakciója? Nem vagyok pszichológus, így nem mondhatok szakvéleményt, mégis úgy érzem, egy egészséges önbizalommal és családi háttérrel rendelkező fiatalnak nem lenne szüksége arra, hogy rossz magatartással akarjon kitűnni a tömegből.

Persze az éremnek két oldala van, fel kell ismernünk és segítenünk kell azokat, akik kemény tanulással, ambíciókkal próbálnak a következő lépcsőfokra állni. Őket hajlamosak strébernek, nyalizósna hívni, mégis ők jutnak be az egyetemre, és az ő nevük alá fog kerülni a „vezérigazgató” felirat.

Sajnos én sem voltam éltanuló, mindig annyira fejlesztettem csak tudásom, ami egy erős közepes szintre elég volt. Ma már látom, hogy hajtanom kellett volna, de ezt egy 15-16 éves fiatalnak szinte képtelenség belátni, hacsak nem eleve tudja mi lenne a dolga. Talán ezért van egy osztályban csak egy, legfeljebb két éltanuló.

Ezután jön a divat. Egy műsorban hallottam, hogy a mai fiatalok közül általában az tartozik anyagi szinten az alacsonyabb osztályba, aki a legdrágább ruhákat aggatja magára. Ő ugyanis, ha török, ha szakad, megmutatja, hogy márpedig neki van a legmárkásabb cipője, nadrágja vagy felsője, hogy a mobiltelefonról ne is beszéljek. Sohasem fogom megérteni, miért kell valakinek 100-150 ezer forintos készülék, bár van, aki 500 ezer forintért vesz tollat, szóval ezt talán könnyen meg lehetne magyarázni.

Mindenesetre a cégek nagyon sokat profitálnak a hírnévre, sikerre törő, de azért a külsőségeken kívül semmit meg nem tevő fiatalokból.

Hogy mi lesz ezzel a rengeteg eltévedt báránnyal érettségi után? Többségük bejut egyetemre vagy főiskolára, sőt el is végzi, elhelyezkedni sajnos már nem tud. Egyrészt a munkaerőpiac zsugorodása miatt, másrészt mert egy részük gondolkodás nélkül választ felsőoktatási intézményt. „Jogász leszek, közgazdász leszek, pénzügyi szakember leszek!” Ma ezek a szavak legfeljebb egy apró mosolyra elegendők attól, akiknek mondjuk. Ezek a szakmák évek óta telítettek, mégis a mai napig túljelentkezés van ezen intézményekben, míg a kétkezi munkások sokszorosan két-kéz híján vannak. Bármibe lefogadom, hogy egy kezdő szobafestő jóval többet keres, mint egy kezdő jogász. Fel kellene mérni, mit kíván a piac és mit tud nyújtani, mielőtt elkötelezzük magunkat egy három-öt éves iskolához.

Összegzésképp, ehhez a témakörhöz elmondanám, hogy nem szabad elfelejteni: a fiatalság nem egyenlő a romlottsággal, jelen írásomban kizárólag a negatív példákat emeltem ki, amikben változtatni kellene, hogy egészséges gondolkodású felnőtt serkedjen azokból, akiket joggal kellene a jövő reménységének neveznünk.

Középkorúak: elkeseredettség, életszínvonal, kiűtkeresés

Egy átlagos középkorú – tehát kb. 40-60 év közötti – embernek, legyen férfi vagy nő, lételeme a panaszkodás, szenvedés, elégedetlenség. Nézzünk csak mögé ennek a mondhatni tipikus magyar (vagy kelet-európai) világszemléletnek. Talán nem véletlen, hogy Himnuszunk nem kevés versszaka foglalja magába a nép sanyarú sorsát, szenvedését, megpróbáltatásait. Többnyire vesztes háborúk mellé álltunk, van több elbukott szabadságharcunk, mártírjaink. Az államalapítás és Mátyás király uralkodásán kívül, nem is tudom, milyen sikeres, pozitív eseményt mutathatunk fel, amivel büszkén verhetnénk a mellünkét. No, de nem vagyok sem politikus, sem pedig történész, így nem osztályrészem a magyar történelemről kritikát írni. Maradjunk csak meg a korai 21. század mindennapjainál. Természetesen minálunk is vannak különböző osztályok, mindnek megvan a maga baja.

Továbbá megerősítem sokszor jogos panaszkozásukat, mivel példának okáért a munkásosztálynak felsőfokú végzettség híján kevés esélye van súlyos szäzezeket keresni. Helyzete manapság javulhat, mert már egy ideje hiány van kétkezi munkásokból. Persze mindenkinek fáj, hogy az állam csak elvesz és elvesz, de mutassunk egy orszägot, ahol nem erről szöl a politika. Az embernek sosem az jó, ami van, vagy amilyen orszägban él.

Szeretem a „mi lenne, ha?” típusú kérdéseket; gondolkodásra, fantáziálásra serkentik az ember agyát. Tehát felteszem a kérdést: „Mi lenne, ha a legalacsonyabb társadalmi osztály is többszörösét keresné annak, amit most? Mi lenne, ha a minimálbér nettó százezer forint lenne? Vajon akkor toleránsabbak, kulturáltabbak lennének az átlagemberek?” A válaszáért szerintem senkinek sem kell bekopogni a szomszédba. Nem, természetesen nem lennének jobbak az emberek, mert a marketing egyik alapszabálya, hogyha nő a kereseted, akkor nőnek az elvárásaid is. Havi százezer forintból már nem azon spórolnál, hogy meglegyen a tej és a kenyér, hanem azon, hogy vajon milyen szórakoztatási cikk vagy utazás fér bele a kiadásokba. És rögtön kevés lesz ez az összeg is. Ilyenkor ismét csak ujjal tudunk mutogatni azokra, akik többet tesznek el egy hónapban.

Mind a gazdagságot, mind a szegénységet kevesen viselik jól. A gazdag nagyképűvé és sznobbá, a szegény megkeseredetté és mogorvává válik. Az igazság az arany középút lehet, amikor nem a túllélésért küzd az ember, hanem azért, hogy megtartsa viszonylag kellemes és nyugodt életszínvonalát. Ez a középosztály, ahova sajnos egyre kevesebben tartoznak.

Megértem azt az embert, aki csak kijelenti, hogy pl. a vizitdíj micsoda aljasság. Egyfelől nem gondol bele, hogy ez – bár csak apróság – milyen fontos ahhoz, hogy végre rendbetehessük a sok sok éve zátonyra futott egészségügyet. Másfelől egy komolyabb betegségnél csak a vizitdíj többzres kiadás lehet.

És a mindennapok embere dühét ott éli ki, ahol tudja: rendelőkben, trolin, villamoson, kocsmában, szórakozóhelyen. Olyan, mint egy puska-poros hordó, csak egy szikra kell, hogy robbanjon. Ilyenkor hallunk a híradóban verekedésekről, tüntetésekről és hasonlóról.

A kiutat nehéz megtalálni sajnos, bár rosszul hangzik, mégis ki kell mondjam, az idő az egyetlen kiút. Mire elérünk egy Európa által elfogadott szintet, addig sajnos a mai huszonévesek már feltehetőleg iskolába fogják járni csemetéiket. Ugyanakkor fontos, hogy az ember lásson jövőt maga előtt, ne adja fel, ne sülyedjen le, mert ha nem marad veszténivalója, akkor lesz veszélyes mind saját maga, mind családja és a társadalom számára.

Tisztelem mindenkinek felett azokat, akik rossz életkörülményeik, kevés pénzük ellenére nem adják fel, nem lépnek a bűn útjára és megmutatják, hogy ha belerokkannak, akkor is leteszik a kenyeret az asztalra. Tudom, őket nem vágasztalja, de róluk kellene példát vennünk, akár tízezekben, akár százezekben mérjük a fizetésünket.

A csoda az agyban történik, ott döntjük el, hogy lefogyunk, letesszük a cigarettát, elkezdünk egészségesen élni, vagy éppenséggel tanulni, csak annak, aki már húsz-harminc évet végigrobotolt, nehéz célt találni az elkövetkezendő húsz-harminc évére. Jó, ha az embernek van családja, gyerekei, mert ők célt adhatnak bárki életének. Ki ne szeretné a fiát, lányát sikeres tanulóként, majd később dolgozóként viszontlátani. Ez minden szülő álma, aki törődik gyerekével.

Szerintem ennél nagyobb életcél nem is kell, ezért megéri küzdeni.

Így végül közhelyesnek tűnhet, de a rossz hangulatból, depresszióból a kintartás és a küzdelem lehet a kiút.

Fináli Tamás

SZÓRAKOZIK

BOOK@

Kőrösi Csoma Sándor a világ végén

Székely népmese 1857-ből

Csoma sírja Dardzsilingben

Csoma Sándort az Isten oly nagy ésszel áldotta meg, hogy ő a legnehezebb nyelvet huszonnégy óra alatt meg tudta tanulni. Tizenkét éves korában elindult utazni. Utazás közben egy jó király udvarába vetődött, az első napon nem beszélhetett senkivel, mert a király udvarában nem tudott senki magyarul. Csoma még azon éjjel megtanulá a király cselédjeitől az ország nyelvét, s a következő napon folyvást beszélt a királlyal, ki ezen annyira megörült, hogy Csomának azonnal egy aranyos könyvet ajándékozta. Ezen aranyos könyvben az egész világ nyelve le volt írva. Csoma nem kaphatott volna drágább ajándékot, mert most bátran utazhatott az egész világba, megtanulhatván huszonnégy óra alatt azt a nyelvet, amelyre éppen szüksége volt.

Ezer viszontagság után megérkezett Egyiptomba. Legelőször is a Sinai-hegynék tartott. Meg akarta nézni azt a helyet, hol az Isten Mózesrel beszélt, de nem tudta oda fölhágni, mert az Isten megtiltotta, hogy a szent helyet emberi láb tapossa. Az egyiptomi király, ablakán kitekintvén, látá az idegen ifjú hasztalan törekvését, és hozzá küldé szolgáját ezen izennel:

- Ne fáradj hiába! Mózes után nem juthatott föl oda több ember, mert az Isten megtiltotta, hogy a szent helyet emberi láb tapossa; de jer föl, idegen utazó, a királyhoz, és pihend ki utad fáradságát.

Csoma követte a szolgát, és fölment a királyhoz, ki őt aranyszékre és aranyasztal mellé ülteté.

Az asztalon pompás étel volt aranytálakban és pompás ital arany poharakban. Csoma az ételhez és italhoz saját tetszése szerint látott, miközben annyira megnyeré bölcs beszéde által a király barátságát, hogy ez őt aranyszékkel és az erszényben négyszáz darab arannyal kínálá meg. Csoma kezdetben vonakodott az ajándékot elfogadni, de a király ezt mondá:

- Visszautasítva ezen ajándékot, visszautasítod egyszersmind barátságomat is, és tudd meg, te idegen, hogy aki barátságomat nem bírja, annak élete az én országomban veszélyeztetve van.

Erre elfogadá Csoma az erszény aranyát, de nem lévén neki rá szüksége, hazaküldte azt szegény szüleinek és rokonainak. Innen aztán elindult Ázsia felé, hogy fölkeresse azt a helyet, hol a legelső magyar ember született. Temérdek földön, a kutya- és farkasfejú emberek hazáján éji időkbén szerencsésen keresztülhatolván, eljutott a csúszómászó állatok

országába, melynek színét a mérges kígyók, békák és gyíkok hemzsegő serege borítja. Az ember itt csak úgy utazhatik, ha egész testét üvegbe foglaltatja. Csoma is üvegbe foglaltatta magát, és hét álló hétig utazott így, körülmászva a mérges férgek által, amíg e rémes ország végét elérhette. Isten a megmondhatója, hány millió mérföldnyire utazott innen, míg végre nem azon helyig, hol a legelső magyar ember született, hanem éppenséggel a világ végéig jutott. A világ végén a szárazföld megszűnik, és kezdődik a tenger, mely fölött minél tovább, annál sűrűbb sötétség uralkodik. Negyven nap és negyven éjen kellene a sötét tengeren utazni, míg az ember oda érkeznék, ahonnan elevenen lehet az égbe bémenni. Csoma Sándor nekifogott, s ment egy jó darabot, de a tengeri út oly borzasztó volt, hogy vissza kellett tértie. Kiszállván a tengerpartra, ősz lélekkel találkozott, aki őt egész atyailag fogadá, és ezt mondá:

- Szegény utazó, hol jársz te itt, ahol még ember nem járt mióta az Isten megteremtette a földet és az eget? Tudom éhes vagy! Ímhól egy pár hal, egyél, ha akarsz.

Csoma leült a tenger partjára, evett a halakból és belélogatá lábait a világ végébe. Aztán az ősz lélek ölébe hajtván fejét, elaludt, és többé föl sem ébredt. Ennek így kellett történnie, mert az Isten azt rendelte, hogy azon ember, ki a világ végét elérte, egyszersmind saját élete végét is elérte légyen. Az ősz lélek Csomát szépen eltemette és megsiratta; a tenger hullámai őt a mai nap is siratják.

Bogár Zsuzsanna gyűjtése

Képek helyett

Amikor a képek helyett
majd mindenben a csodát látod,
eltűnik a fény, az árnyék,
és előtűnik régi álmod.

A lét vég nélkül felold minden határt.

Nincs elzárva semmi sem.
Óceánból folyó, s a folyóból
óceán lesz, amíg világ a világ.

Reich Károly
2007. augusztus 16. - Dunaujváros

Stratégiakutató
Intézet Kht.

A Stratégiakutató Intézet és a Századvég Kiadó
tisztelettel meghívja Önt

A PARADIGMAVÁLTÁS A DEMOKRÁCIA- ÉS AZ ÁLLAMELMÉLETBEN

CÍMŰ TUDOMÁNYOS KONFERENCIÁRA.

A konferencia tárgya és egyben ürügye

Ugrin Emese –Varga Csaba: Új demokrácia- és államelmélet című könyve.

A konferencia időpontja:

2007. SZEPTEMBER 7. péntek, 9.30 órától 17 óráig
9 órakor sajtótájékoztató

A rendezvény helyszíne:

Magyar Kultúra Alapítvány székháza
1014 Budapest, I. kerület, Szentháromság tér 6.

A konferenciát megnyitja, és vitaindítót mond:

Stumpf István politológus, a Századvég Alapítvány elnöke.

A konferencia felkért korreferensei:

Kiss Endre filozófus, Hankiss Elemér szociológus, Kossa Lajos polgármester (Aba), Garaczi Imre filozófus, Kukorelli István alkotmányjogász, A. Gergely András szociológus, Pintér István biztonságkutató, Hideg Éva jövőkutató, Márfai Molnár László filozófus-esztéta, Koncz Gábor közgazdász, Földiák András kultúrakutató, Visegrádi Ildikó információfizikus, jövőkutató, Botos Balázs közgazdász, Dienes István mérnök-fizikus, Major Gyöngyi közgazdász, L. László János újságíró (e-Demokrácia Műhely Egyesület), Balogh Gábor gazdaszociológus, Mezei Tamás matematikus-filozófus, Ugrin Emese kultúrakutató, Varga Csaba szociológus – és mások

*A konferencia helyszínén a résztvevőknek 500 forintos regisztrációs díjat kell fizetniük.
A konferencia programjáról folyamatosan lehet tájékozódni a www.metaelmelet.hu oldalon.*

Angi **U**rsolya **H**eáta

Bogár **S**uzsanna

Gubis **M**ariann fotó

Kellényi **H**ata külcsín

Orosz **O**rbert bulvárblokk

Reich **H**ároly

Sablik **H**enrik főszerkesztő, sablikh@gmail.com

Szabó **H**orka illusztráció, korrektúra

Szalóki **S**ófia

Híktók

Vendég: Fináli Tamás

www.mentropia.hu

mentropia@yahoogroups.hu

Kézzel készült.